לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition



TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY,
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת צו – פרשת פרה – כ' אדר ב' תשפ"ד Shabbos Parshas Tzav - Parah - March 30, 2024

10:55 – 10:57 ממן תפילה/הגר"א – 10:51 ממע / מ"א – 19:59 ממן קריאת שמע / הגר"א – 19:51 מון תפילה/הגר"א – 10:55 12 אמן לתפילת מנחה גדולה – 1:32 שקיעת החמה שבת קודש – 7:20 מוצש"ק צאת הכוכבים – 18:10 צאה"כ / לרבינו תם – 8:32 13 אמן לתפילת מנחה גדולה – 1:32 שקיעת החמה שבת קודש – 7:20 מוצש"ק צאת הכוכבים – 18:10 צאה"כ / לרבינו תם

התורה היא יתירה על מעלת הקרבן, ולא שייך לומר שהיא תמורה לה. אמנם אחר שעוסק בה ודאי שאינו צריך לקרבן או לתמורתו, מאחר שכבר זכה למעלה יתירה מזה מזה ילמד ויבין כמה קדושה זוכה האדם להמשיך כשהוגה בתורה. מלבד מה שגם כהיום שבעוונותינו הרבים, חרבה עירנו, ושמם בית מקדשינו, וגלה יקרנו, זוכה בכח עסק התורה לעורר נחת רוח במרומים כבזמן שבית המקדש היה קיים.

אולם כדי לעורר נחת רוח ליוצרינו בתורתינו, מחובתינו להגות גם בספרי מוסר, כי עיקר רצונו יתברך הוא שיהגה האדם בתורה כדי לטדר את לבבו ואת מידותיו, ואי אפשר להאדם להגיע לידי כך כי אם על ידי שיידע למי הוא עובד ולשם מי הוא לומר ומהי הכוונה הנדרשת מאתנו כשאנו הוגים בתורה, וזאת אי אפשר להשיג כי אם ע"י לימוד המוסר. וכפי שאמר לי פעם הנאון הצדיק רבי זונדל קודור וצ"ל, שבאמת הכל תלוי בכוונת הלומד ובמטרתו בלימודו, דכשבא לחפש את גדלות הבורא ע"י תכונה, וכמו שמפרש הרמב"ם, ודאי שהלימוד יוסיף לו אמונה, אבל אם בא רק להכיר ולידע את חכמת התכונה – לא יוסיף לו לימודו כלום באמונה. כי זו איננה מטרתו וודאי שלא יגיע לגלות דבר שאינו מעוניז בו.

כתום באמונת, כי וו א נבודמטר וורו א שאי גי על ציות ובי שאם מעוכן בה כעיר בי אותו, אז אכן זוכים לכך, וכדי שיזכה האדם להכוונה הרצויה בלימוד התורה עליו להגות בלימוד המוסר. לדאבונינו ישנם הרבה המזלולים בלימוד המוסר, וזהו הגורם שכמעט ואין מבחינים בין הליכותיהם של בני הישיבות לבין הליכותיהם של הבעלי בתים, כי על אף שהבן ישיבה יושב ושוקד על תלמודו, אבל כשבא בבית הכנסת להתפלל אין הבדל בינו לבין הבעל הבית העומד לצידו, כמעט ואין רואים שהבן ישיבה מעריך יותר את עבודת התפילה, הוא מתפלל באותה קרירות ומהירות של הבעלי בתים המסבבים אותו...

לחטא של העגל. וא״כ, ע״י קריאת פרשת הפרה אנו זוכרין העגל ומקיימים העשה ראורייתא לוכירת מעשה העגל. ויש להוסיף עוד ע״ו, דהנה י״ל מדוע יש צורך בכלל לזכור מעשה העגל, מהו התכלית בזכירה זו, בשלמא שאר הזכירת מובן התכלית, זכירת יציאת מצרים, וזכירת שבת, הם היסורות של יהדות שהם שורש האמונה, וכן שאר כל הזכירות מובז התכלית. אבל מה התכלית בזכירת מעשה העגל?

ואפשר לומר, שיש תכלית גדול בזכירת מעשה העגל, דהנה חג שבועות הוא היום שירד משה רבינו מהר סיני והלוחות בידיו, וראה שכלל ישראל חטאו בחטא העגל השלך הלוחות להארץ ונשברו. והק' המפרשים, דמדוע אנו עושים את היום טוב של שבועות בשעה שקיבל כלל ישראל את הלוחות הראשונים שנשברו, יותר ראוי לעשות היום טוב ביום כיפור בשקיבלו הלוחות שניות שנתקיימו? ותי', שהא גופא, להורות שבכלל קבלת התורה הוא יסוד זה, שאין צדיק בארץ אשר יעשה נובא יחטא, וכל אחד ואחד יהיה נכשל באיזה עבירה שהיא, ואפילו הצדיקים כדכתיב: "שבע יפול צדיק וקם". וא"כ, יסוד זה נלמד מחטא העגל, וכדאיתא בגמ' (ע"ד ד:: "זא"ר יהושע בן לוי: לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה", ע"כ. וא"כ י"ל, דזהו התכלית בזכרון העגל, להורות שאפילו אם אחד חטא, עדיין שייך לתקן דרכיו, כמו שמצינו בחטא העגל, וכמו שמצינו הפרה ההיהו לאותו חטא להורות שאפילו אם אחד חטא יש לו תיקוו!

טאב הנחל והנון רבעובין שלים"א, ר"י שער חשמים יוושלים עיה"ק

זאת התורה לעלה למנחה ולחמאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים ... (ז-לו) – חובה לחוגי תורה ללמוד גם מוסר

על מקרא זה דרשו רז"ל (מנחות קי.): אר"ל, מאי דכתיב: 'זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם', כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה, מנחה, חטאת ואשם אמר רבא, האי לעולה למנחה'? 'עולה ומנחה' מיבעי ליה (בלי תוספת אות ל' בתחילת כל תיבה). אלא אמר רבא: כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם (כאילו נכתב בתורה: 'זאת התורה, לא עולה לא מנחה' וגו'). אמר רבי 'צחק, מאי דכתיב: 'זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם', כל העוסק בתורת חטאת, כאילו הקריב אשם' עכ"ל.

מאמר זה כולל שלש דרשות. וכהקדמה לביאורם יש להזכיר שתורתינו היא נצחית, יכשם שבזמן הבית התחייב החוטא בקרבן, כך גם בימינו אנו, וכיון שחרב בית המקדש יאין אנו יכולים להקריב קרבנות צריכים אנו לדבר המשמש כתמורה לקרבן. ורבי יצוץ אנו יכולים להקריב שלפנינו שתורת הקרבנות עומדת במקום קרבן, כיון שהאור יהקדשה המתעוררת מכח הקרבן טמון בתורת הקרבן, וכפי שמובא בספה"ק, שאור בל מצוה או מועד טמון בתורת המצוה או המועד. ריש לקיש מוסיף ודורש שלאו דוקא תורת הקרבנות משמשים כתמורה לקרבנות, אלא בכל חלקי התורה יהיה זה באיזה ענין שהיא, יכול ההוגה בה להמשיך האור הקדוש של הקרבן. כי קדושת הקרבן היא האור המקשר את האדם לבוראו, וקדושה זו ימצא האדם בהתורה בכללותה, כי כל ההוגה בה ימצא דבקות בהבורא ב"ה. בא רבא והוסיף שמי שעוסק בתורה אינו צריך שום קרבן! וזאת, כי תמורה ניתנת בדרך כלל על דבר שהוא בדומה לה, אבל מעלת

בדורלך אודעו באת חיב אבוום זנאל אבשטיון שליט"א, בשב"ס שווו אבוום

יקחו אליך פרה אדמה תמימה ... (פרשת פרה) – מעם קריאת פרשת פרה | תמובר כתב (תרפ"ה, ס"ו): ""א שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקראם אדורייתא, לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות אלו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא", ע"כ. והק' המנ"א, דהיכן מצינו בהתורה אום רמז שחייב לקרוא פרשת פרה, אה"נ פרשת זכור הוא מדאורייתא משום דכתיב זכור את אשר עשה לך עמלך", אבל לא כתיב שום קרא שצריך לזכור 'פרשת פרה'. ותוצות שרום ס"א א, אדץ ירושת פרה'. ותוצות הברשם או"ח ס" רה, מלב"ם ס"א א, אדץ ירושת פרק".

יעוד) ששורש השרשים של חיוב זה הוא משום דאיכא חיוב זכירת מעשה העגל בדרכתיב (דברים ט, ז): "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר וגו"". "הקשה המג"א מדוע לא תקנו לקרא פרשת העגל כמו פרשת זכור. ותירץ דכיון שגנאי הוא לכלל ישראל לא תקנו כז. ועכ"פ איכא חיוב לזכור המעשה עגל.

ולפ"ז ביארו האחרונים שמטעם זה פרשת פרה הוא מדאורייתא. דידוע דברי רש"י (פרשת חקת) שהביא מדברי המדרש מדוע הטהרה נעשה דוקא ע"י הפרה וז"ל, פרה אדמה, משל לבן שפחה שטינף פלטין של מלך. אמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על העגל" עכ"ל. ומבואר להדיא בדברי המדרש שהפרה הוא תיקון

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Chodesh Adar and the Four Parshivos (4)

Parshas Parah. This Shabbos we take out a second Sefer Torah and read the beginning of Parshas Chukas which discusses the Parah Adumah. It details the purification of a person from ritual uncleanliness caused by coming into contact with a dead body, by sprinkling the ashes of a burnt red cow and specially prepared water. The Shulchan Aruch (1) writes that some opinions hold that the laining of Parshas Parah is a Torah obligation (D'Oraysa). Some later Poskim [as mentioned in the Mishna Berura (2)] could not understand the source in the Torah for such an obligation to read annually the parsha of the Parah Adumah, especially now that we don't even have the mitzvah of Parah Adumah. They, therefore, disagree and rule that it is only a Rabbinic obligation. The words of the Shulchan Aruch indeed require explanation.

Explanation of the Steipler Gaon z''l. The Steipler explains this ruling by quoting the Malbim at the end of Parshas Metzorah. It says there (3): "You shall separate Bnei Yisroel

from them contaminating [my Mikdash]." The Malbim explains that it is really an obligation upon Beis Din to make public announcements about the laws regarding not entering into the son from ritual and specially and below the son from ritual and sahes of the Parah Aduma and the special water. Chazal chose to do this by commanding us to publicly read the Parsha of Parah Adumah from a Sefer Torah, where it states clearly the prohibition of a Tamei (impure person) entering the Mikdash while he is impure. This is relevant even nowadays since the area of the Bais HaMikdash still retains its special kedusha and sanctity, and we are not permitted to enter that area, with a penalty of Kares to one who does, as stated in the Mishna Berura (4). We, therefore, still need this reminder every year.

Relevance. Those who go by transport to the *Kosel Hamaaravi* do not enter the place of the *Mikdash*, but those who walk through the Arab *shuk* [which must be done safely] must be careful not to make a wrong turn into the *Mikdash* area. They must go with *Yerushalmis* and others who know the proper way.

בין הריחיים - הבלין מדף היומי - בבא מציעא כז.

? הרבנן" - The Gemara asks: is the דר ואורייתא או דרבגן" - The Gemara asks: is the דר ואורייתא או דרבגן" - The Gemara asks: a הימנו הוארייתא או דרבגן" - The Gemara asks: is the דרבען מיקל הימן אורייתא אורייתא אורייתא and accept a הימן, or is simanim alone sufficient הימן, or is simanim alone sufficient הימן אינים אורייתא הימן הוארייתא ווא הימן הוארייתא וואריים הימן הואריים לאו דאורייתא וואר שה הואר שלים לאו דאורייתא is if we may return a הימן האור שלים שליח שליח שליח שליח שליח שליח שליח אשת אישר אישר איריתא implications which is היאורייתא if היאורייתא if אינים לאו דאורייתא that it's his and a הימן alone would not suffice.

The **פני יהושע** explains that there are 2 ways to learn the *Gemara's* ספק 2. 1-*Simanim* are not acceptable מדאוריירצא because it is possible (although remote) that 2 items have the same characteristics. 2- We are שקרן. The claimant might see this item by the rightful owner and is now using a *siman* to illegally claim it. And even if this שקרן never saw the item, it's possible that he got lucky and gave us the right *siman*.

The עובר כלאים brings a question from the story of עובר כלאים who was concerned not to be עובר כלאים so he told his assistant that before he hitches 2 mules to his wagon, he should inspect them (tails and ears). If they both have the same type, he can be sure they are the same species and he may use them together. We see from here that סימנים דאורייתא, because R' Abba is using פני יהושע beto determine סימנים אורייתא (פני יהושע for a חישש for a חישש and simanim may be enough השבת אבידה and simanim will not be enough מבדאורייתא. But regarding other סיפיקות where there is no חשש of a חישש ה' אבא yeight in simanim may be used to clarify the doubt even מדאורייתא.

The **"סמ"ע, סור"מ רס"ז, ז'] codifies** the 3 categories of סימען מובהק גמור (1. סימנים - for example identifying a hole (נקב) next to a certain letter in a נמור - סימן מובהק סתם (2. עדים - identifying the length, weight, place. 3) Identifying by color. This is not in the category of סימן מובהק at all. The מור המ"ש orange the שימן מובהק brings the **שם הרא"ש** orange the שימן מובהק הימן מובהק brings the שבידה orange the שביבה orange the thim. The מור שבים הרא"ש. The מור שם הרא"ש orange the שביבה orange the orange oran

The posuk says: "רחל בבקר והנה היא לאה". **Rashi** writes: "אבל בלילה לא הוי לאה", because רחל gave over the simanim to Leah. Rashi seems to be quoting the Gemara [מגילה יגן] that asks what does it mean that in the morning it was Leah? It was Leah the night before too? The Gemara explains that Yaakov didn't realize it was Leah because Rachel had given her the simanim. The פלשון מהר"ל בראשיתן מהר"ל and Yaakov the simanim and we hold הרחל that it was be had the י"אבל בלילה לא הוי לאה", and Yaakov had the right to be רחל that it was '"חבל hat it was '"אבל בלילה לא הוי לאה". "בלילה לא הוי לאה" means when he says, "הוי לאה". L'halacha it wasn't Leah!

R' Shimshon Pinkus *zt"l* would say:

"צו את בניו לאמר זאת תורת העלה" - **Rashi** says that *Tzav* denotes *Zerizus*, to promptly and meticulously fulfill a *mitzvah* for the present and also for future generations. *Zerizus* is the key to our *hatzlacha* in all matters, spiritual and physical. Today's world moves much faster than ever before. I once heard from someone that we should view this as a message from the *Ribono shel Olam*: Act quickly or you may lose out!"

A Wise Man would say: "The young man knows the rules; the old man knows the exceptions."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533



Although the Satan works HARD on it, Sign up not to show disrespect בתפילה!

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

Mazel Tov to the Radzik & Arnstein Families upon the upcoming chasuna of their children Hindy & Shmuel "".).

May the young couple be zoche to build a Bayis Ne'eman
B'Yisroel אליטו ולתפארת

(3) ויקרא טוילא (4) תקסאיה

מעשה אבות סימו

והאש על המובח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה ... (ו-ה)

Parshas Tzav discusses the burnt offering where "The fire on the altar shall burn on it; it shall not go out." These days, long after korbanos have been replaced by Tefillah, the "Aish Tamid" - the fire burning on the altar is the fire we must continuously tend to in our hearts to enable our prayers to be filled with heartfelt meaning. The act of continuously feeding the fire of Jewish spirituality with prayer, stoking the flame that is on the altar of our souls, not letting that spark peter out, will keep our tefillos continuously warm and effective. Keeping the fire of prayer burning, even in these strangest of times, not letting it extinguish, has brought warmth and comfort - and yes, salvation - to people who never knew what it even means.

The Ramat Gan Hesder Yeshivah was established in 1994 by **R' Yaakov Ariel** shlita, the Chief Rabbi of Ramat Gan and one of the leading rabbinic figures there, together with **Rabbi Yehoshua Shapira**, a young and rising rabbinic force. The Yeshivah took upon itself to establish a vigorous Torah center in the heart of the Tel Aviv region, to illuminate the city and fill the center of the Israeli population with the light of *Torah* in the spirit of community outreach and love of the Jewish people; to break the spiritual and social barriers and promote achdus, unity among the people of Israel. Today the Yeshivah numbers over two hundred students and more than one hundred kollel families. Coupled with serious study of the Torah of Eretz Yisroel and quality service in the IDF, the Israeli army, the Yeshivah's students engage in a broad spectrum of activities. reaching thousands of people every year, in the areas of community outreach, welfare, education, and the like.

One of the boys learning at the Yeshivah who served as a soldier in the Givati Brigade told over the following story and it was posted on the bulletin board in the *yeshivah*: One night, shortly after the IDF had gone into Gaza, in the middle of a serious gunbattle with Hamas terrorists, I was in the CHAMA"L war room, attending to my duties. Suddenly, my commander came up to me and told me: "I have a special mission for you. You are religious, right? You wear a Kippa?"

I said yes, I am religious. Instantly, he ordered me: "Young man, GO PRAY!"

I said, "WHAT?!" This is a completely non-religious commander, who lives a totally secular lifestyle in *Tel Aviv*.

He told me, "Listen to me carefully! Right now, we are in trouble and it's only prayers that can help! For a long time now, a number of our tanks have been stuck in the northern area of Gaza and they are totally exposed to enemy fire. Hamas shooters are all around them and there could be a catastrophe brewing if we are not able to fix those tanks. Right now, GO PRAY! Pray that either we are successful in fixing those exposed tanks or for some reason the Hamas terrorists don't attack them and our troops remain safe. Whatever you do, JUST PRAY! We are in a very tough situation!"

It took me - a yeshivah student from Ramat Gan - some time to digest what he wanted from me...

In general, especially with the war going on, I have been having a hard time concentrating on my tefillos and I wasn't sure how I would be able to do that now, in this dire time of need. But I went off to another room, took out my siddur and said to Hashem: "These are Your sons, have rachmanus on them. Rescue them, let them be safe, let there not be a Chilul Hashem."

I prayed in this manner for about 15 minutes and then returned to the war room, all the while asking *Hashem* to please listen to my prayers.

As I walked in, the same *chiloni* commander came up to me, smiling and very excited! "You have no idea what just happened here! A minute after you left, the first tank was fixed. It just started working! Then, soon after that, the second one began to work and after a while, all the tanks were fixed. Our men got back in safely and continued the battle!"

I smiled at him and expressed my happiness at this amazing turn of events. But my smile quickly turned to shock as my commanding officer suddenly looked at me with serious eyes. In a firm voice, he gave me my orders: "YOU ARE NOT GOING INTO GAZA, I NEED YOU HERE FOR YOUR PRAYERS!"

ואחמל על שם קדשי ... (יחוקאל לו-כא)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TO SET HAFTORAH BY AN UNEOUALLED HISTORIAN

member of *Hashem's* people, a Jew should be residing in the Holy Land of Israel. But is not living in *Eretz Yisroel* really *Hashem's* Holy name?

R' Yonason Eibeschutz zt"l expounds on this and says that the Jews living in exile are creating a *Chillul Hashem* because they are too ashamed to even admit that they were sent into exile due to their sins. He explains further that human nature is to deflect blame and perhaps the Jews may even want to blame Eretz Yisroel itself for not being as good as they had been told it would be, thereby deflecting

Yechezkel HaNavi declares that the presence of a Jew in responsibility for their own sins and failures. While it would exile causes the desecration of *Hashem's* Name since as a seem to be a foolhardy excuse on its own, *Chazal* do not dismiss it out of hand and explain that such an excuse would not be good enough since Eretz Yisroel is a land that is enough of reason to accuse Klal Yisroel of desecrating impervious to mazel - fortune. In fact, Chazal say that the "Eyes of Hashem" rest on the Land of Israel thereby making its fortune under the direct control of *Hashem* and not under emissaries of the Almighty.

> Thus, when a Jew resides outside of *Eretz Yisroel*, he is in essence saying that he does feel that Hashem's direct supervision over him is important - and what greater Chillul Hashem would there be than saying that a Jew - Hashem's own child - does not want to engage with the Almighty?

ומפתח אַהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם ... (ח-לג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Aharon Hakohen and his sons were commanded to remain in the Mishkan for the entire מני המילואים. We also find in Chazal that Moshe Rabbeinu was obligated to dismantle the Mishkan daily during this time. Others maintain that he had to do this 2 or 3 times a day. (See **Rashi** Vavikrah 9, 23 and **Ramban** Shemos 40, 2) How can we reconcile these two derashos? If the *Mishkan* was disassembled, then how did Aharon remain in it for the full seven days?

The Chasam Sofer zt'l explains as follows. Moshe didn't fully take apart the Mishkan. Rather, he lifted each סברש out of its socket one at a time, and then set it right back in its place. He extrapolates this from a Gemara in Shabbos that teaches that a that broke and was repaired, is considered to be new. "פנים חדשות בא לכארן". Here too, since the *Mishkan* was "broken" for a moment and then "fixed" it was deemed a brand new structure. Since it wasn't disassembled completely, it's as if Aharon never vacated it! He goes a step further, and derives a valuable lesson in Avodas Hashem. In order for a person to improve spiritually, a 180° overnight changeover is not only not required, but ill-advised. Rather, every minute's change in and of itself, effects a transformation and achieves a פנים חדשות status as well! As the saying goes: "Rome wasn't built in a day."

There's a valuable thought from the **Vilna Gaon** *zt'l* on *Mishlei* that complements this idea. אך ברגלים חוטא. אולת אדם תסלף"y on *Mishlei* that complements this idea. יו and דרכו ועל-ה' יועף לבר". He explains that if a person attempts too high of a spiritual jump, awaiting th never arrives due to his overreaching, he gets upset and tends to blame *Hashem*. It is nobody's fault but his own, says the Gaon, אולת אדם. One cannot build a house from the top down!

We must take this lesson to heart and understand that if we wisely use each and every day, building one מדרש at a time, then we will merit the zechus of הבא לטהר מסייעץ אותו" and succeed in our lives, b'ruchniyus and b'gashmiyus.

משל למה הדבר דומה אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה ... (ו-יב)

: Every morning in a small *shul* on the lower east side, the same 15-20 people would come to the minyan for *Shachris* and over time, became quite close and friendly.

One day, Mendy, one of the members, showed up to davening with a couple of bags in his hand. When the prayers were almost over, he went to a table in the corner of the room and began unpacking the contents of his bag. Orange juice, herring, crackers, cookies, a bottle of Chivas Regal etc., - it was the traditional "Yahrzeit L'chaim."

"Hey Mendy," some members of the *minyan* called out to him, "we didn't know you had a *yahrzeit* today!"

"Actually," answered Mendy, "I don't. However, yesterday spent the entire day in the hospital but *Baruch Hashem* every person is obligated to offer his thanks to *Hashem*.

I'm all good. This is my Korban Todah, my thank you offering to the almighty!" All the members enjoyed that morning's spread in good spirits.

The next day, another member brought in such a spread. "You have a yahrzeit today?" someone asked, "Or maybe a car hit you?" someone else quipped. "No," he explained, "but after hearing Mendy's story vesterday, I got really inspired. I have been crossing that same avenue everyday for 20 years now and nothing happened to me - so, Thank You *Hashem*!" נמשל: There are only four specific situations where a person

who is saved from any of them brings a Korban Todah. It is strange therefore, that the *posuk* in *Tehillim* in place of the Korban Todah states, "מומור לתודה הריעו לה כל הארץ" everyone will praise *Hashem*, **R' Chaim Kanievsky** zt"l, explains, that while crossing the avenue, a car hit me and knocked me over. while there are only four situations that obligate an offering,

(ו-ו) ... אש תמיד תוקד על המובח לא תכבה ... (ו-ו) אש תמיד תוקד על המובח לא תכבה ... (ו-ו) שונות ווא EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTIMAN - RAMAT SHLOMO

This *posuk* is referring to the fire that burned constantly upon the *mizbeach* (altar) in the *Mishkan*. Explains the **Shlah** Hakadosh, R' Yeshaya Haleyi Hurwitz zt''l, these words are a very important message for every Jew. A shulchan, a table, is compared to a mizbeach. In every Jewish home, it is around the shulchan that much time is spent during Shabbosos, Yomim Tovim and other opportunities to eat together. At every single gathering around the family "altar" a fire must burn. What type of fire are we referring to? The fire of *Torah* should always burn at every meal! When people get together and talk about politics, or even worse, talk *Lashon Hara* about other people, and not a single *Torah* thought is said, it is deemed "a gathering of fools" and a wasted opportunity to uplift physicality to meaningful and spiritual heights.

In this world, people can get so involved in day to day physical activities like working, eating, running errands, shopping, exercising and sleeping. People can get so bogged-down in the less important areas of life and completely forget about the main thing: Torah! Torah! Torah! This includes, Torah thoughts, Torah ideals, and a Torah outlook which must envelope every aspect of life. In fact, it is every aspect of life that should be illuminated with the light of *Torah*.

Especially at this time of year, when we begin our busy preparations for *Pesach*, let us not forget the purpose and goal of all our preparations. Pesach is not about cleaning or clothing, and it's not about food. It is about passing over the true Torah hashkafa to the next generation. The only way we can give Torah to our children, is if it is constantly burning within us.

It is imperative for every Jew to see to it that his personal "Aish Tamid" - as well as the burning passion for Torah and Yiddishkeit of his family - should continue to blaze ahead and fortify his "Mizbeach" - his altar upon which he and his family devote so much of their lives and their time to - "Lo Sichbeh" - it shall never be extinguished!